

Lovtidende A

2024

Udgivet den 29. oktober 2024

25. oktober 2024.

Nr. 1110.

Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

I medfør af § 1, stk. 1, 2. pkt., § 2, stk. 1, 1. pkt., og stk. 13, § 3, stk. 8, 1. og 3. pkt., § 4, stk. 13, § 5, stk. 2 og 3, § 6, stk. 1, 3. pkt., § 6 a, stk. 4, § 7, stk. 4, § 9 a, stk. 7, § 9 b, stk. 2, § 10, stk. 6, 4. pkt., stk. 7, 4. pkt., og stk. 12, § 12, stk. 3, § 14, stk. 2, § 16, stk. 9, § 17, stk. 3, § 18 b, § 18 c, § 18 j, stk. 6, og § 18 l, stk. 4, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 1063 af 26. september 2024, som ændret ved lov nr. 1565 af 12. december 2023, § 5, stk. 4, i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 322 af 1. marts 2021, § 91, stk. 3, og § 92, stk. 1, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 201 af 28. februar 2023, som ændret ved lov nr. 331 af 28. marts 2023, § 5, stk. 2, i lov nr. 603 af 12. juni 2013 om Offerfonden, som ændret ved lov nr. 739 af 25. juni 2014, § 997, stk. 2, 2. pkt., og § 1013, stk. 2, i lov om rettens pleje, jf. lovbekendtgørelse nr. 250 af 4. marts 2024, som ændret ved lov nr. 661 af 11. juni 2024, og § 35, stk. 3, i skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1053 af 20. september 2024, og efter forhandling med justitsministeren, fastsættes:

Kapitel 1

Opgaver hos fordringshaveren

§ 1. Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, herunder private og udenlandske fordringer på underholdsbidrag, tilbagebetalingskrav fra A-kasser, fordringer på kontrolafgifter, ekspeditionsgebyrer og rejsekortfordringer fra jernbanevirksomheder, fordringer på gebyrer fra private klagenevner og krav fra Landsbyggefonden og Byggeskadefonden på pligtige indbetalinger og bidrag efter lov om almene boliger m.v. og lov om friplejeboliger, krav fra Byggeskadefonden vedrørende bygningsfornyelse på ekstraordinære bidrag efter lov om byfornyelse og udvikling af byer, krav fra Grundejernes Investeringsfond på pligtige indbetalinger efter lov om midlertidig regulering af boligforholdene, krav fra administrator på indbetalinger fra ejeren efter lov om tvungen administration af udlejningsejendomme, krav på licens og kontrolafgift fra Danmarks Radio, krav fra godkendte undervisningsinstitutioner og krav vedrørende bilsyn.

Stk. 2. Er der for skyldneren udstedt proklama, inden fordringen er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden,

forestår fordringshaveren anmeldelsen af fordringen i skyldnerens bo. Udstedes proklamaet efter overdragelsen, forestår restanceinddrivelsesmyndigheden anmeldelsen af fordringen i skyldnerens bo.

Stk. 3. Efter overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, såfremt denne bliver bekendt med væsentlige ændringer i skyldnerens sociale eller økonomiske forhold, underrette restanceinddrivelsesmyndigheden herom.

Stk. 4. Hvis ændringerne i skyldnerens forhold afstedkommer forbedrede økonomiske forhold, kan fordringshaveren samtidig med underretningen anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen.

Stk. 5. Hvis ændringerne i skyldnerens forhold afstedkommer forværrede økonomiske forhold, kan fordringshaveren samtidig med underretningen enten anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at give henstand eller tillade afdragsvis betaling eller, i det omfang fordringen ikke er omfattet af refusionsret fra statskassen, anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om, at sagen tilbagesendes til fordringshaveren, med henblik på at denne kan tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Fordringshaveren skal skriftligt underrette skyldneren, hvis fordringen efter anmodning tilbagesendes til fordringshaveren.

Kapitel 2

Overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden, deres indplacering i dækningsrækkefølgen, afvisning, tilbagekaldelse og tilbagesendelse samt korrektioner af fordringer

§ 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen.

§ 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fastsætte nærmere retningslinjer for elektronisk dataudveksling med fordringshaverne. Det kan herunder fastsættes, at fordringer kan overdrages manuelt eller elektronisk.

Stk. 2. Ved overdragelse af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren eller dennes repræsentant benytte skyldners cpr-nummer eller cvr-nummer som journalnummer. Oplysninger om cpr-nummer eller cvr-nummer kan dog undlades, hvis fordringshaveren eller dennes repræsentant godtgør, at det ikke har været muligt at

fremskaffe sådanne oplysninger. Fordringshaveren skal ved overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden give alle oplysninger, som efter restanceinddrivelsesmyndighedens bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen, herunder efter omstændighederne oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol, tilskrevne renter, gebyrer og omkostninger.

§ 4. Fordringer anses for modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden ved registreringen i modtagelsessystemet og får prioritet i dækningsrækkefølgen fra dette tidspunkt. Uanset tidspunktet for registreringen i modtagelsessystemet kan fordringer først dækkes, når de er registreret i inddrivelsessystemet.

Stk. 2. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt. Hvis de oversendte oplysninger giver restanceinddrivelsesmyndigheden anledning til at søge oplysninger bekræftet hos fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren sender fordringen til inddrivelse, anses fordringen for modtaget, når de oversendte oplysninger er rettet eller bekræftet, og rettelsen eller bekræftelsen er registreret i modtagelsessystemet.

Stk. 3. Renter dækkes forud for hovedkravet, således at renter påløbet under opkrævningen, renter påløbet under inddrivelsen i medfør af § 9, stk. 3, 2. eller 4. pkt., og inddrivelsesrenter, der i medfør af § 9, stk. 1 eller 3, er påløbet, inden hovedkravet inklusive inddrivelsesrenterne, jf. § 8, stk. 3, blev returneret til fordringshaver, dækkes først. Renter omfattet af 1. pkt. dækkes i henhold til den periode, som fordringshaver har oplyst, og således, at rentebeløb fra en tidligere periode dækkes før rentebeløb fra en senere periode. Derefter dækkes renter, der i medfør af § 9, stk. 1, eller § 9, stk. 3, 1. eller 3. pkt., er påløbet under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Såfremt flere oversendte rentebeløb vedrørende samme hovedkrav har samme renteperiode, dækkes rentebeløbene i den rækkefølge, hvori de er registreret i modtagelsessystemet. Såfremt flere oversendte rentebeløb, jf. 4. pkt., med samme renteperiode er registreret på samme tidspunkt i modtagelsessystemet, dækkes disse i den rækkefølge, hvori fordringshaveren har opstillet fordringerne i forbindelse med oversendelsen.

Stk. 4. Renter, der oversendes, efter at hovedkravet fuldt ud er blevet dækket hos restanceinddrivelsesmyndigheden eller indfriet af skyldner over for fordringshaver, mens det var under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dækkes indbyrdes efter stk. 3. I forhold til øvrige fordringer under inddrivelse dækkes de i 1. pkt. nævnte renter på den plads i dækningsrækkefølgen, som hovedkravet ville have, hvis hovedkravet fortsat var under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Renter, der oversendes, efter at hovedkravet fuldt ud er blevet indfriet, mens det var under opkrævning hos fordringshaver, dækkes indbyrdes efter stk. 3. I forhold til øvrige fordringer under inddrivelse dækkes de i 3. pkt. nævnte renter på den plads i dækningsrækkefølgen, som hovedkravet ville have fået, hvis hovedkravet var blevet oversendt samtidig med renterne.

§ 5. Ved samtidig oversendelse til inddrivelse af flere fordringer vedrørende samme skyldner dækkes i den rækkefølge, hvori fordringshaveren har opstillet fordringerne i forbindelse med oversendelsen, jf. dog § 4, stk. 3, 1., 2., 4. og 5. pkt.

§ 6. Hvis et pengeinstitut afviser at honorere en betaling, der er anvendt til helt eller delvist at dække en fordring, eller hvis en betaling ved en fejl er placeret på den forkerte fordring, eller hvis der sker en nedsættelse i medfør af § 10 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, ophæves dækningen af fordringen. Senere dækninger fastholdes, idet en senere dækning, der helt eller delvist har dækket en hovedfordring, dog, i det omfang det er nødvendigt, ophæves med henblik på at kunne dække de renter af hovedfordringen, hvis dækning blev ophævet efter 1. pkt. Er den senere dækning sket ved et udlæg, der er foretaget inden den dækning, der ophæves efter 1. pkt., kan ophævelse alene ske for at dække renter omfattet af udlægget. Den efter 2. pkt. gennemførte dækning af renter har virkning fra samme tidspunkt som den dækning, der ophæves efter 2. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden orienterer ikke skyldner om den efter 2. pkt. gennemførte dækning.

§ 7. Opskrivning af en fordrings beløb kan ske ved oversendelse af en særskilt fordring på det opskrevne beløb (opskrivningsfordring). Opskrivning af opkrævningsrenter sker dog ikke ved oversendelse af en opskrivningsfordring, men ved oversendelse af en ny rentefordring med den samme renteperiode som den fordring, der ønskes opskrevet. En opskrivningsfordring anses for modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, når opskrivningsfordringen er registreret i modtagelsessystemet. Dette gælder dog ikke, hvis de oversendte oplysninger om den fordring, der opskrives, er i høring efter § 4, stk. 2, 2. pkt., i hvilket tilfælde opskrivningsfordringen anses for modtaget samtidig med den fordring, der opskrives. 3. pkt. gælder heller ikke, hvis der er tale om en opskrivning, der skyldes en nedskrivning, som er annulleret af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver fordringen, fordi fordringen ved en fejltagelse blev anset for at være dækket, mens den var under inddrivelse, i hvilket tilfælde opskrivningsfordringen anses for modtaget samtidig med den fordring, der opskrives, jf. dog 6. pkt. Hvis en opskrivning har til formål at annullere en nedskrivning, der blev foretaget, mens fordringen var registreret i et andet af restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsessystemer, og opskrivningen foretages efter overførslen af fordringen fra det andet inddrivelsessystem, anses opskrivningsfordringen i alle tilfælde for at være modtaget ved registreringen i modtagelsessystemet, jf. 3. pkt. En opskrivningsfordring får plads i dækningsrækkefølgen umiddelbart efter den fordring, der opskrives. Hvis den fordring, der opskrives, er blevet dækket helt eller nedskrevet helt, får opskrivningsfordringen den plads i dækningsrækkefølgen, som den opskrevne fordring ville have haft, hvis den ikke var dækket helt eller nedskrevet helt. Inddrivelsesrenter af opskrivningsfordringen dækkes dog umiddelbart før opskrivningsfordringen. Hvis der modtages flere opskrivningsfordringer vedrørende samme krav, dækkes disse indbyrdes

i henhold til dækningsrækkefølgen i § 4, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Stk. 2. En fordring, der er oversendt til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, kan nedskrives af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver har oversendt fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis der er sket indbetaling til fordringshaver, eller hvis en del af fordringen ved en fejl er sendt til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, eller hvis opkrævningsgrundlaget har ændret sig.

Stk. 3. Ved nedskrivning af en fordring, som tidligere er blevet opskrevet, sker nedskrivningen i første omgang på den del af fordringen, som først blev oversendt til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. dog 2. og 3. pkt. Det gælder dog ikke, hvis formålet med nedskrivningen er at annullere en bestemt opkrævningsfordring. Er opskrivningen sket i et andet af restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsessystemer end det, hvor fordringen er registreret ved modtagelsen af meddelelsen om nedskrivningen, sker nedskrivningen først på den del af fordringen, som først er overført til det system, hvor fordringen er registreret, og dernæst på eventuelle opkrævningsfordringer og med den virkningsdato, der er oplyst af fordringshaveren eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, medmindre restanceinddrivelsesmyndigheden har valgt at tillægge nedskrivningen virkning fra dagen for modtagelsen af meddelelsen om nedskrivning eller en dag i umiddelbar forlængelse heraf.

Stk. 4. § 4, stk. 5 og 7, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige anvendes alene på et overskydende beløb, når hele den fordring, som det overskydende beløb vedrører, inklusive renter, der er beregnet af restanceinddrivelsesmyndigheden, mens hovedfordringen aktuelt er under inddrivelse, er blevet dækket. Er hele fordringen inklusive renter som nævnt i 1. pkt. på tidspunktet for restanceinddrivelsesmyndighedens anvendelse af et overskydende beløb ikke dækket, anvendes det overskydende beløb først til dækning på den resterende del af fordringen inklusive renter som nævnt i 1. pkt.

Stk. 5. Opstår der ved en nedskrivning af en opskrevet fordring et overskydende beløb, og findes der opkrævningsfordringer til den fordring, som nedskrives, anvendes det overskydende beløb først til dækning af en eventuel resterende del af den opskrevne fordring inklusive renter. Dernæst dækkes den opskrevne fordrings opkrævningsfordringer og disses renter. Dækningen efter 2. pkt. anvendes dog ikke, såfremt det overskydende beløb hidrører fra en indsats, bortset fra modregning, som den nedskrevne fordring er eller har været omfattet af, og som på tidspunktet for restanceinddrivelsesmyndighedens anvendelse af det overskydende beløb ikke omfatter den eller de opkrævningsfordringer, som kan dækkes helt eller delvist.

Stk. 6. Renter af en udbetaling, som er blevet anvendt til modregning sammen med udbetalingen, anses ved dækningen af de fordringer, der blev dækket ved denne modregning, at være anvendt forholdsmæssigt, hvis udbetalingen senere genopstår som et overskydende beløb, og der i den forbindelse skal beregnes rente af det overskydende beløb i

medfør af § 4, stk. 7, nr. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

§ 8. Fremkommer skyldneren efter fordringens overdragelse med indsigelser om fordringens eksistens eller størrelse, sender restanceinddrivelsesmyndigheden skyldnerens indsigelser til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, til afgørelse af indsigelserne. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter skriftligt skyldneren om oversendelsen.

Stk. 2. Indsigelser fra skyldner om fordringens eksistens eller størrelse har ikke opsættende virkning i forhold til restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af fordringen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser herom i lovgivningen. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog beslutte, at indsigelser om kravets eksistens eller størrelse tillægges opsættende virkning, hvis der er begrundet formodning om, at kravet ikke er opgjort korrekt eller ikke eksisterer. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan endvidere tilbagesende kravet til fordringshaveren, hvis fordringshaveren ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid.

Stk. 3. Ved restanceinddrivelsesmyndighedens tilbagesendelse af fordringer efter § 2, stk. 2, 4. pkt., og stk. 6, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og ved tilbagekaldelse af fordringer, jf. § 2, stk. 11 og 12, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, sender restanceinddrivelsesmyndigheden de renter, der er påløbet, mens fordringen har været under inddrivelse, og som er under inddrivelse, til fordringshaveren eller den, der på vegne af denne har tilbagekaldt eller fået tilbagesendt fordringerne.

Kapitel 3

Forrentning af fordringer under inddrivelse m.v.

§ 9. Fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, forrentes efter § 5, stk. 1, 1.-4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. dog §§ 51 og 52.

Stk. 2. Renten i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende fordringer:

- 1) Fordringer, der i henhold til EU-retsakter skal forrentes med en rente fastsat i henhold til EU-retsakten, uanset at fordringen er oversendt til inddrivelse.
- 2) Fordringer fastsat i henhold til en udenlandsk afgørelse om underholdsbidrag, der fastsætter en rente under inddrivelse, som er højere end inddrivelsesrenten, idet disse fordringer forrentes i henhold til afgørelsen.
- 3) Fordringer, som hviler på et pantebrev, et gældsbevis, et udenretligt frivilligt forlig m.v., og andre fordringer, hvor parterne har aftalt en morarente, som afviger fra renten i stk. 1, jf. dog stk. 3, 3. pkt.
- 4) Fordringer, der hviler på en retsafgørelse, hvor domstolen har truffet afgørelse om en forrentning under inddrivelse, som afviger fra renten i stk. 1, jf. dog stk. 3, 3. pkt.

Stk. 3. For fordringer som nævnt i stk. 2, nr. 3 og 4, hvor parterne har aftalt eller en domstol har fastsat en

morarente, som er lavere end renten i stk. 1, kan fordringshaveren vælge, at fordringen ikke skal forrentes eller skal forrentes med en rentesats, som ikke overstiger den aftalte eller i retsafgørelsen fastsatte rente, og som understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, der herefter beregner renten. Hvis fordringshaveren ønsker at fastholde en aftalt eller ved retsafgørelse fastsat lavere rente, som ikke understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, skal fordringshaveren beregne renten i henhold til aftalen eller retsafgørelsen og indsende oplysning om renten til restanceinddrivelsesmyndigheden. For fordringer som nævnt i stk. 2, nr. 3 og 4, hvor parterne har aftalt eller en domstol har fastsat en morarente, som er højere end renten i stk. 1, kan fordringshaveren vælge, at fordringen skal forrentes med renten i stk. 1 eller skal forrentes med en rentesats, som ikke overstiger den aftalte eller ved retsafgørelse fastsatte rente, og som understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, der herefter beregner renten. Hvis fordringshaveren ønsker at fastholde en aftalt eller ved retsafgørelse fastsat højere rente, som ikke understøttes af restanceinddrivelsesmyndighedens it-system, skal fordringshaveren beregne renten i henhold til aftalen eller retsafgørelsen og indsende oplysning om renten til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 4. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden har viden eller mistanke om, at en fordring er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer, kan restanceinddrivelsesmyndigheden vælge at suspendere inddrivelsen af renter, der er tilskrevet fordringen efter § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, eller af hele fordringen inklusive de modtagne renter og gebyrer samt renter og gebyrer, der er tilskrevet eller pålagt efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Det samme gælder fordringer tilhørende fordringstyper, hvor restanceinddrivelsesmyndigheden har viden eller mistanke om, at der inden for fordringstypen oversendes fordringer uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer. Suspenderes inddrivelsen efter 1. eller 2. pkt., kan restanceinddrivelsesmyndigheden fastsætte en rimelig frist for fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, til at søge mistanken afkræftet eller til efter restanceinddrivelsesmyndighedens anvisning at berigtige forholdet, hvis restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, at en berigtigelse er mulig. Restanceinddrivelsesmyndigheden ophæver suspensionen, når fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, har afkræftet mistanken eller berigtiget forholdet. Afkræftes mistanken eller berigtiges forholdet ikke inden udløbet af den af restanceinddrivelsesmyndigheden fastsatte frist, kan restanceinddrivelsesmyndigheden bestemme, at allerede tilskrevne renter efter § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige bortfalder, og at fordringen herefter ikke forrentes efter § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

§ 10. For fordringer på registreringsafgift, vægtafgift og andre fordringer, der vedrører Skatteforvaltningens køretøjsregister, undlader Skatteforvaltningen, hvis sådanne fordrin-

ger er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden den 1. maj 2020 eller senere, at beregne og opkræve de opkrævningsrenter, der vil påløbe sådanne fordringer fra dagen for deres modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden og indtil den dag, hvor der tilskrives renter efter § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kapitel 4

Afdragsordninger

§ 11. Afgørelse om afdragsordninger for gæld, der indrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder renter, omkostninger, gebyrer og udlagte retsafgifter, træffes af restanceinddrivelsesmyndigheden. Afgørelsen træffes over for personer på grundlag af en beregnet betalingsevne, svarende til en procentdel (afdragsprocent) af skyldnerens årlige nettoindkomst opgjort som den årlige indkomst inklusive indtægter omfattet af § 17, fratrullet arbejdsmarkedsbidrag, pensionsindbetalinger foretaget af en arbejdsgiver, ATP-bidrag, bidrag til den obligatoriske pensionsordning og skat, jf. dog stk. 6 og 11. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal skriftligt varsle skyldneren om, at en afdragsordning agtes iværksat, medmindre det som følge af forudgående dialog med skyldner må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse uden varsel. Varslet skal angive den beregnede betalingsevne, det beregnede månedlige afdrag efter stk. 2, hvilken nettoindkomst der er lagt til grund ved beregning af betalingsevnen, hvilke fordringer der er omfattet af varslet, fordringernes samlede størrelse og det inddrivelsessystem, fordringerne er registreret i. Sammen med varslet skal restanceinddrivelsesmyndigheden stille et budgetskema til rådighed for skyldneren og oplyse, at skyldneren kan udfylde og indsende skemaet inden for en frist på mindst 14 dage, jf. stk. 6, jf. dog 6. pkt. I forhold til skyldnere med en årlig nettoindkomst under det mindste beløb (»lavindkomstgrænsen«), der efter nedenstående tabel muliggør en afdragsvis betaling med en afdragsprocent på 5 for skyldnere uden forsørgerpligt over for børn og en afdragsprocent på 4 for skyldnere med forsørgerpligt over for børn, skal varslet indeholde oplysning om, at skyldneren inden for en frist, der skal være mindst 14 dage, kan fremsætte indsigelse over for restanceinddrivelsesmyndigheden. Varslet efter 5. og 6. pkt. skal desuden indeholde oplysning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter fornyet varsel kan ændre afdragsbeløbet efter stk. 2, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig før eller efter iværksættelsen af afdragsordningen. Det beløb, som skal afdrages årligt, fastsættes med udgangspunkt i følgende tabel, der reguleres årligt efter § 45, idet beløbet for en skyldner, der har en årlig nettoindkomst på eller over lavindkomstgrænsen, jf. 6. pkt., og efter en betalingsevnevurdering efter reglerne i kapitel 7 enten ikke har en betalingsevne eller har en betalingsevne under det beløb, som i medfør af tabellen ville skulle være afdraget, hvis skyldnerens nettoindkomst havde været det største beløb under lavindkomstgrænsen, jf. 6. pkt., dog skal være det beløb, der ved anvendelse af dette største beløb skulle være afdraget:

Ikke forsørgerpligt over for børn			Forsørgerpligt over for børn
Afdragsprocent (pct.)	Nettoindkomstinterval pr. år (kr.)		Afdragsprocent (pct.)
4	0	129.069	3
5	129.070	160.949	3
6	160.950	165.509	4
7	165.510	170.059	4
8	170.060	174.619	4
9	174.620	179.169	4
10	179.170	183.729	4
11	183.730	188.279	4
12	188.280	192.839	4
13	192.840	197.389	4
14	197.390	201.949	5
15	201.950	206.499	6
16	206.500	211.059	7
17	211.060	215.609	8
18	215.610	220.169	9
19	220.170	224.719	10
20	224.720	229.279	11
21	229.280	233.829	12
22	233.830	238.389	13
23	238.390	242.939	14
24	242.940	247.499	15
25	247.500	252.049	16
26	252.050	256.609	17
27	256.610	261.159	18
28	261.160	265.719	19
29	265.720	270.269	20
30	270.270	274.829	21
31	274.830	279.379	22
32	279.380	283.939	23
33	283.940	288.489	24
34	288.490	293.049	25
35	293.050	297.599	26
36	297.600	302.159	27
37	302.160	306.709	28
38	306.710	311.269	29
39	311.270	315.819	30
40	315.820	320.379	31
41	320.380	324.929	32
42	324.930	329.489	33
43	329.490	334.049	34

44	334.050	338.599	35
45	338.600	343.159	36
46	343.160	347.709	37
47	347.710	352.269	38
48	352.270	356.819	39
49	356.820	361.379	40
50	361.380	365.929	41
51	365.930	370.489	42
52	370.490	375.039	43
53	375.040	379.599	44
54	379.600	384.149	45
55	384.150	388.709	46
56	388.710	393.259	47
57	393.260	397.819	48
58	397.820	402.369	49
59	402.370	406.929	50
60	406.930	411.479	51
60	411.480	416.039	52
60	416.040	420.589	53
60	420.590	425.149	54
60	425.150	429.699	55
60	429.700	434.259	56
60	434.260	438.809	57
60	438.810	443.369	58
60	443.370	447.919	59
60	447.920	∞	60

Stk. 2. Det månedlige beløb, som skal afdrages, svarer til den efter stk. 1 beregnede årlige betalingsevne delt med 12 og afrundet nedad til nærmeste hele eller halve hundrede kroner.

Stk. 3. Når afdragsordningen er fastsat efter stk. 1, anses skyldneren for at have overladt et rimeligt rådighedsbeløb til sig og sin familie, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Oplysninger fra indkomstregisteret lægges til grund ved fastsættelsen af den årlige nettoindkomst efter stk. 1. Seneste måneds indkomst, jf. stk. 1, som er tilgængelig for restanceinddrivelsesmyndigheden på beregningstidspunktet, omregnet til årsindkomst ved at gange med 12, anvendes som grundlag for beregningen af det månedlige afdragsbeløb. Indkomstoplysninger for en måned anses for at være tilgængelige for restanceinddrivelsesmyndigheden efter udløbet af fristen for indberetning, jf. § 4, stk. 1, 1.-3. pkt., i lov om et indkomstregister, forudsat at der er foretaget en indberetning for den pågældende måned. Hvis den anvendte måneds indkomst i indkomstregisteret afviger fra den forudgående måneds indkomst, og den forudgående måneds indkomst er tilgængelig for restanceinddrivelsesmyndigheden, anvendes den måneds indkomst, hvor indkomsten er lavest, som grundlag for beregningen af indkomsten ef-

ter stk. 1. Den anvendte måneds arbejdsmarkedsbidrag og A-skat omregnes ved at gange med 12 til et årligt fradrag, der fratrækkes ved fastsættelsen af den årlige nettoindkomst efter stk. 1.

Stk. 5. Hvis der ikke foreligger oplysninger fra indkomstregisteret om skyldnerens indkomst inden for de forudgående 3 måneder, fastsættes afdragsordningen i stedet på grundlag af seneste årsopgørelse, som på beregningstidspunktet er tilgængelig i restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsessystemer. Nettoindkomsten efter stk. 1 fastsættes i så fald til den i årsopgørelsen opgjorte personlige indkomst med tillæg af positiv nettokapitalindkomst og med fradrag af den på grundlag af årsopgørelsen beregnede sum af bundskat, topskat, kommuneskat og kirkeskat, som er betalt eller skal betales af skyldner. Hvis der ikke foreligger oplysninger om skyldnerens indkomst inden for de seneste 2 indkomstår, kan afdragsordninger i stedet fastsættes med udgangspunkt i gældens størrelse.

Stk. 6. Afdragsordninger for skyldnere omfattet af stk. 1, 5. pkt., kan fastsættes efter en konkret betalingsevnevurdering efter reglerne i kapitel 7. Indsender skyldner et budgetskema, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden, om betalingsevnevurderingen efter det fremsendte budgetskema skal

træde i stedet for den fastsatte afdragsordning, jf. dog stk. 1, 8. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer efter princippet om transgbeneficiet, jf. retsplejelovens § 509, om der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog afvise at foretage en betalingsevnevurdering, når denne findes at være uden betydning for afgørelsens udfald. Vurderingen af en indsigelse fra skyldnere omfattet af stk. 1, 6. pkt., sker efter princippet om transgbeneficiet, jf. retsplejelovens § 509.

Stk. 7. Indsender skyldner ikke et budgetskema eller en indsigelse inden for fristen, jf. stk. 1, 5. og 6. pkt., kan afdragsordningen iværksættes i overensstemmelse med oplysningerne i varslet. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter straks skyldneren om afgørelsen. Underretningen skal være skriftlig og angive gældens art, størrelse og det inddrivelsessystem, gælden er registreret i, samt størrelsen af og tidspunktet for betaling af første afdrag.

Stk. 8. Forældre til børn under 18 år betragtes som forsørgere.

Stk. 9. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om at lade yderligere restancer under inddrivelse være omfattet af en for skyldneren igangværende afdragsordning uden forudgående varsel, såfremt der ikke hermed ændres på afdragsprocenten og afdragsbeløbet efter stk. 1. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, hvornår en restance skal omfattes af en afdragsordning.

Stk. 10. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om et ændret afdragsbeløb, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig. Vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden, at skyldners betalingsevne er forhøjet, skal restanceinddrivelsesmyndigheden iagttage reglerne om varsel i stk. 1.

Stk. 11. Forslag fra skyldneren til afdragsordninger kan, når særlige forhold taler derfor, tiltrædes af restanceinddrivelsesmyndigheden efter en konkret vurdering, herunder hvis forslaget sikrer afvikling af restancen inden for en rimelig tidshorison.

Stk. 12. En afdragsordning, som overholdes af skyldneren, er ikke til hinder for, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage og realisere udlæg samt foretage modregning, herunder indtrædelse.

Kapitel 5

Henstand for personer

§ 12. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan bevilge henstand, når særlige omstændigheder taler derfor.

§ 13. Henstand efter § 12 er ikke til hinder for, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage og realisere udlæg samt foretage modregning, herunder indtrædelse.

Kapitel 6

Fremgangsmåden ved indeholdelse i løn m.v.

§ 14. Afgørelse om indeholdelse i løn m.v. for misligholdt gæld, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndighe-

den, herunder renter, omkostninger, gebyrer og udlagte retsafgifter, træffes af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Afgørelse om indeholdelse træffes efter reglerne i § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Indeholdelsen sker med en procentdel (lønindeholdelsesprocent) af den beregnede eller godskrevne A-indkomst reduceret med fradragsbeløbet efter skattekortet.

Stk. 3. Ved afgørelsen om lønindeholdelse skal der overlades skyldneren det nødvendige til opretholdelse af en beskedent levestandard for skyldneren og dennes husstand. Dette anses i forhold til skyldnere, der har en årlig nettoindkomst på eller over lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., og udelukkende har A-indkomst, der ikke omfattes af § 17, for at være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten fastsættes som afdragsprocenten efter reglerne i § 11, stk. 1, ganget med den årlige nettoindkomst efter samme bestemmelse, dernæst divideret med samme nettoindkomst, efter at denne forinden er reduceret med det årlige fradragsbeløb efter skattekortet, og endelig ganget med det antal procent, som trækprocenten efter forskudsopgørelsen ligger under 100 pct., jf. dog stk. 7. I forhold til skyldnere med en årlig nettoindkomst under lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., og i forhold til skyldnere, der har en årlig nettoindkomst på eller over lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., og udelukkende har A-indkomst, der omfattes af § 17, anses det for at være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten fastsættes som en afdragsprocent på 4 for skyldnere uden forsørgerpligt over for børn og en afdragsprocent på 3 for skyldnere med forsørgerpligt over for børn, ganget med den årlige nettoindkomst efter samme bestemmelse, dernæst divideret med samme nettoindkomst, efter at denne forinden er reduceret med det årlige fradragsbeløb efter skattekortet, og endelig ganget med det antal procent, som trækprocenten efter forskudsopgørelsen ligger under 100 pct., jf. dog stk. 7. I forhold til skyldnere, der har en årlig nettoindkomst på eller over lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., og både har A-indkomst, der omfattes af § 17, og anden A-indkomst, anses det for at være tilfældet, når lønindeholdelsesprocenten, der skal anvendes på A-indkomst omfattet af § 17, fastsættes som den afdragsprocent, der anvendes efter 3. pkt., ganget med den samlede årlige nettoindkomst, dernæst divideret med den samlede årlige nettoindkomst, efter at denne forinden er reduceret med det årlige fradragsbeløb efter skattekortet, og endelig ganget med det antal procent, som trækprocenten efter forskudsopgørelsen ligger under 100 pct., mens lønindeholdelsesprocenten, der skal anvendes på den anden A-indkomst, fastsættes som afdragsprocenten efter reglerne i § 11, stk. 1, og baseret på den samlede årlige nettoindkomst, ganget med den samlede årlige nettoindkomst, dernæst divideret med den samlede årlige nettoindkomst, efter at denne forinden er reduceret med det årlige fradragsbeløb efter skattekortet, og endelig ganget med det antal procent, som trækprocenten efter forskudsopgørelsen ligger under 100 pct., jf. dog stk. 7. Hvis den således beregnede lønindeholdelsesprocent ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent. Hvis den lønindeholdelsesprocent, der er fastsat efter 2.-5. pkt., må antages at føre til overdækning af gælden, som denne er opgjort i varslet, inden for

den første måned, hvor der foretages lønindeholdelse, fastsættes en reduceret lønindeholdelsesprocent, idet der ved en lønindeholdelse efter 4. pkt. dog alene foretages en reduktion i lønindeholdelsesprocenten for den A-indkomst, der ikke omfattes af § 17, og den reducerede lønindeholdelsesprocent anvendes tillige på A-indkomsten omfattet af § 17, hvis den efter 4. pkt. beregnede lønindeholdelsesprocent for A-indkomsten omfattet af § 17 er højere end den for den anden A-indkomst reducerede lønindeholdelsesprocent. Ved vurderingen af, om overdækning af gælden vil ske, medregnes gebyr for afgørelsen og renter, som måtte påløbe frem til førstkommande månedsskifte, efter at lønindeholdelsen er gennemført. Den reducerede lønindeholdelsesprocent, der modsvare det opgjorte beløb, rundes op til nærmeste hele procent. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 5, kan ikke overstige 100 pct.

Stk. 4. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal skriftligt varsele skyldneren om, at lønindeholdelse agtes iværksat. Varslet skal angive den maksimale betalingsevne efter § 11, stk. 1, hvilken indkomst der er lagt til grund ved beregningen af betalingsevnen eller betalingsevnen efter § 18, stk. 2, hvilke fordringer der er omfattet af varslet, fordringernes samlede størrelse og det inddrivelsessystem, fordringerne er registreret i. Varslet skal endvidere angive den beregnede lønindeholdelsesprocent efter reglerne i stk. 3, 2.-5. pkt., eller § 18, stk. 1, 1. og 2. pkt. Varslet skal herudover indeholde oplysning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter fornyet varsel kan ændre lønindeholdelsesprocenten, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig før eller efter iværksættelsen af lønindeholdelsen. Sammen med varslet om lønindeholdelse skal restanceinddrivelsesmyndigheden i forhold til skyldnere med en årlig nettoindkomst på eller over lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., stille et budgetskema til rådighed for skyldneren og oplyse, at skyldneren kan udfylde og inden for en frist, der skal være mindst 14 dage, indsende skemaet, og at oplysningerne vil indgå i vurderingen af, om lønindeholdelse kan gennemføres og med hvilken indeholdelsesprocent, jf. dog 6. pkt. I forhold til skyldnere med en årlig nettoindkomst under lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., og i forhold til skyldnere, der udelukkende har A-indkomst omfattet af § 17, skal varslet indeholde oplysning om, at skyldneren inden for en frist, der skal være mindst 14 dage, kan fremsætte indsigelse over for restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 5. Indsender skyldneren ikke budgetskemaet, eller fremsætter skyldneren ikke indsigelse, jf. stk. 4, kan lønindeholdelsen iværksættes i overensstemmelse med oplysningerne i varslet eller med en reduceret lønindeholdelsesprocent, jf. stk. 3, 6. pkt., eller med en justeret lønindeholdelsesprocent, jf. stk. 3, 9. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden underretter straks skyldneren om afgørelsen. Underretningen skal være skriftlig og angive gældens art og størrelse og det inddrivelsessystem, gælden er registreret i.

Stk. 6. Lønindeholdelse kan dog iværksættes uden forudgående varsel og underretning, hvis skyldner ikke er tilmeldt folkeregisteret og ikke har oplyst en adresse, hvortil breve kan sendes, og samtidig er fritaget fra at modtage Digital Post fra det offentlige.

Stk. 7. Hvis skyldneren indsender budgetskemaet eller fremsætter indsigelse, jf. stk. 4, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden, om der, hvis lønindeholdelsen iværksættes, overlades skyldneren det nødvendige til opretholdelse af en beskeden levefod for skyldneren og dennes husstand. Vurderingen efter budgetskemaet sker efter reglerne i kapitel 7, mens vurderingen af en indsigelse, jf. stk. 4, 6. pkt., sker efter princippet om transgbeneficiet, jf. retsplejelovens § 509. Viser vurderingen, at skyldner ikke overlades det nødvendige til opretholdelse af en beskeden levefod for skyldneren og dennes husstand, kan der bevilges henstand, jf. § 12. §§ 12 og 13 finder tillige anvendelse på vurderinger efter dette stykke.

Stk. 8. Hvis en skyldner i forvejen har en restance, der inddrives ved lønindeholdelse, kan restanceinddrivelsesmyndigheden træffe afgørelse om at iværksætte lønindeholdelse for yderligere restancer under inddrivelse uden forudgående varsel, herunder kan lønindeholdelsen foretages med lønindeholdelsesprocenten efter stk. 3, 2.-5. pkt., henholdsvis kapitel 7, bortset fra § 18, stk. 1, 4. pkt., uanset at der er foretaget lønindeholdelse med en reduceret lønindeholdelsesprocent efter stk. 3, 6. pkt., eller § 18, stk. 1, 4. pkt., eller en justeret lønindeholdelsesprocent efter stk. 3, 9. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, hvornår der skal træffes en ny afgørelse efter 1. pkt.

Stk. 9. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om en ændret lønindeholdelsesprocent, hvis skyldners økonomiske forhold ændrer sig. Hvis den ændrede afgørelse baseres på en vurdering af, at skyldners betalingsevne er forhøjet, skal restanceinddrivelsesmyndigheden iagttage reglerne om varsel i stk. 4.

Stk. 10. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal i forhold til skyldnere med en årlig nettoindkomst på eller over lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., gennemføre en betalingsevnevurdering efter reglerne i kapitel 7, hvis skyldneren som følge af væsentligt ændrede økonomiske forhold anmoder herom, medmindre indkomsten udelukkende består af A-indkomst omfattet af § 17. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog afvise at foretage en betalingsevnevurdering, når denne findes at være uden betydning for afgørelsens udfald.

Stk. 11. Rentegodtgørelse efter § 10, stk. 6, 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige ydes kun, hvis den udgør mindst 10 kr.

Stk. 12. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ved en ny afgørelse om lønindeholdelse, jf. § 10, stk. 7, 1. og 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, beslutte, at betalingsevnen fastsættes efter bekendtgørelsens § 11, eller at en efter § 18 foretaget betalingsevnevurdering, der er anvendt ved fastsættelsen af lønindeholdelsesprocenten for den lønindeholdelse, der skal ophøre, skal anvendes ved den nye lønindeholdelse, hvis betalingsevnevurderingen er foretaget inden for de seneste 12 måneder regnet fra varslet om den nye lønindeholdelse. Sammen med varslet om den nye lønindeholdelse skal restanceinddrivelsesmyndigheden stille et budgetskema til rådighed for skyldneren og oplyse, at skyldneren kan udfylde og inden for en frist, der skal være mindst 14 dage, indsende skemaet, og at oplysningerne vil

indgå i vurderingen af, om lønindeholdelse kan gennemføres og med hvilken indeholdelsesprocent.

§ 15. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan kun træffe afgørelse om lønindeholdelse for krav, der samlet udgør mindst 100 kr. inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger.

§ 16. Den indeholdelsespligtige skal efter anmodning give restanceinddrivelsesmyndigheden alle oplysninger om skyldnerens arbejdsforhold og økonomiske forhold af betydning for indeholdelsen. Besvarelse skal ske inden 14 dage efter modtagelsen af anmodningen.

§ 17. Lønindeholdelse kan alene foretages i følgende A-indkomster, i det omfang dette følger af §§ 14 og 18:

- 1) Integrationsydelse efter § 22 i lov om aktiv socialpolitik.
- 2) Uddannelseshjælp, herunder aktivitetstillæg, efter §§ 23 og 24 i lov om aktiv socialpolitik.
- 3) Kontanthjælp, herunder aktivitetstillæg, efter § 25 i lov om aktiv socialpolitik.
- 4) Ressourceforløbsydelse efter §§ 68 og 69 j i lov om aktiv socialpolitik.
- 5) Løbende ydelser i henhold til lov om arbejdsskadesikring.
- 6) Ydelser, som er nævnt under nr. 5, efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. og efter lov om erstatning og godtgørelse til tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med sent diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion.
- 7) Ydelser, som er nævnt under nr. 5, efter §§ 19-22 i lov om erstatning til besættelsestidens ofre.
- 8) Krigs-ulykkesforsikringsrente efter lov om krigs-ulykkesforsikringsrente til enker efter visse fiskere.
- 9) Løbende ydelser i henhold til lov om invalideforsørgelse.
- 10) Skattepligtig elevstøtte m.m. i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.
- 11) Skoleydelse, der udbetales af institutioner for forbedrende grunduddannelse i henhold til § 45, stk. 1, i lov om institutioner for forbedrende grunduddannelse.
- 12) Skoleoplæringsydelse, der ydes til elever og lærlinge efter § 66 k, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, og skoleydelse, der ydes til elever eller lærlinge efter samme lovs § 66 t, stk. 1.
- 13) Elevstøtte, der ydes efter lov om kommunal indsats for unge under 25 år.
- 14) Refusionsberettiget løn og feriegodtgørelse efter § 7 a, stk. 2, og godtgørelse efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.
- 15) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), der udbetales til uddannelsessøgende i henhold til lov om statens voksenuddannelsesstøtte.
- 16) Godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

17) Skattepligtige stipendier, der udbetales i henhold til SU-loven.

18) Tilskud, som ph.d.-studerende modtager fra stipendiegiver til afholdelse af rejseudgifter til studierejser i Danmark og i udlandet, herunder den godskrevne værdi af billetter og lignende, når ydelsen berettiger den ph.d.-studerende til supplerende ph.d.-stipendium efter SU-lovens § 52.

19) Stipendium til dækning af leveomkostninger efter universitetsloven.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om, at der ikke kan foretages lønindeholdelse i andre A-indkomster end de i stk. 1 nævnte.

Stk. 3. Indeholdelsespligtige, der udbetaler sådan A-indkomst, rekvirerer et skattekort m.v., hvori indeholdelsesprocenten for A-skat tillagt lønindeholdelsesprocenten for A-indkomst omfattet af § 17 er angivet separat.

Kapitel 7

Fastsættelse af indeholdelsesprocenten ved brug af betalingsevnevurdering

§ 18. Lønindeholdelsesprocenten fastsættes som det månedlige afdrag efter stk. 2 ganget med 100 og divideret med den månedlige A-indkomst, efter at denne forinden er reduceret med det månedlige fradragsbeløb efter skattekortet, jf. dog stk. 7 og 8. Hvis den således beregnede lønindeholdelsesprocent ikke er et helt tal, nedrundes den til nærmeste hele procent. Den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 5, kan ikke overstige 100 pct. Hvis den lønindeholdelsesprocent, der er fastsat efter 1.-3. pkt., må antages at føre til overdækning af gælden, som denne er opgjort i varslet, inden for den første måned, hvor der foretages lønindeholdelse, fastsættes en reduceret lønindeholdelsesprocent, idet der ved en lønindeholdelse efter stk. 7 dog alene foretages en reduktion i lønindeholdelsesprocenten for den A-indkomst, der ikke omfattes af § 17, og den reducerede lønindeholdelsesprocent anvendes tillige på A-indkomsten omfattet af § 17, hvis den efter stk. 7 beregnede lønindeholdelsesprocent for A-indkomsten omfattet af § 17 er højere end den for den anden A-indkomst reducerede lønindeholdelsesprocent. Ved vurderingen af, om overdækning af gælden vil ske, medregnes gebyr for afgørelsen og renter, som måtte påløbe frem til førstkommande månedsskifte, efter at lønindeholdelsen er gennemført. Den reducerede lønindeholdelsesprocent, der modsvarer det opgjorte beløb, rundes op til nærmeste hele procent.

Stk. 2. Det månedlige afdrag til betaling af gælden udgøres af skyldnerens og dennes ægtefælles månedlige nettoindkomst, jf. § 19, med fradrag af følgende udgifter:

- 1) Rimelige udgifter til bolig, jf. § 20.
- 2) Nettoudgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn, jf. § 21.
- 3) Udgifter til samvær med mindreårige børn, jf. §§ 21 og 22.
- 4) Bidragsforpligtelser, jf. § 23.
- 5) Udgifter til særlige behov, jf. § 24.
- 6) Udgifter til ganske særlige behov, jf. § 25.

- 7) Et rådighedsbeløb, jf. § 26.
- 8) Ydelser på ægtefællens gæld, jf. § 27.
- 9) Ydelser på anden gæld, jf. § 28.

Stk. 3. Det månedlige afdrag efter stk. 2 kan ikke overstige skyldnerens nettoindkomst opgjort efter § 19.

Stk. 4. Det månedlige afdrag udgøres af skyldnerens nettoindkomst med fradrag af udgifterne i stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne i stk. 2, nr. 1-7, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Skyldnerens gæld i al væsentlighed er stiftet før påbegyndelse af samlivet med ægtefællen.
- 2) Der samtidig træffes afgørelse om eftergivelse.
- 3) Der samtidig afsiges gældssaneringskendelse vedrørende skyldnerens ægtefælle.
- 4) Ægtefællen afdrager offentlig gæld.

Stk. 5. Stk. 4, nr. 1, finder ikke anvendelse, hvis ægtefællens nettoindkomst er lavere end halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7. Stk. 4, nr. 2, finder ikke anvendelse, hvis skyldnerens eller ægtefællens nettoindkomst er lavere end summen af den pågældendes udgifter efter stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7.

Stk. 6. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, 2. pkt., betales alene afdrag vedrørende den gæld, der påhviler den af ægtefællerne, hvis nettoindkomst er tilstrækkelig til at dække summen af den pågældendes udgifter efter stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne efter stk. 2, nr. 1-7.

Stk. 7. Modtager skyldneren både A-indkomst omfattet af § 17 og anden A-indkomst, og anmoder skyldneren om en betalingsevnevurdering efter reglerne i dette kapitel, beregnes den lønindeholdelsesprocent, der skal anvendes på A-indkomsten omfattet af § 17, efter § 14, stk. 3, 3. pkt., mens den lønindeholdelsesprocent, der skal anvendes på den anden A-indkomst, beregnes efter stk. 1, idet denne lønindeholdelsesprocent dog også skal anvendes på A-indkomsten omfattet af § 17, hvis den er lavere end den lønindeholdelsesprocent, der er beregnet for A-indkomsten omfattet af § 17.

Stk. 8. I forhold til en skyldner, der har en årlig nettoindkomst på eller over lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., og som efter en betalingsevnevurdering efter reglerne i dette kapitel enten ikke har en betalingsevne eller har en betalingsevne under det beløb, som i medfør af tabellen i § 11, stk. 1, kan beregnes for en skyldner, hvis nettoindkomst er det største beløb under lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., iværksættes lønindeholdelsen med en lønindeholdelsesprocent beregnet ved anvendelse af den betalingsevne, der kan beregnes for en skyldner, hvis nettoindkomst er det største beløb under lavindkomstgrænsen. Er det beløb, der skal lønindeholdes, når lønindeholdelsesprocenten er beregnet efter 1. pkt., mindre end den betalingsevne, der kan beregnes for en skyldner, hvis nettoindkomst er det største beløb under lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., opjusteres lønindeholdelsesprocenten til den procent, der vil medføre, at det beløb, der herefter lønindeholdes, svarer til det beløb, der er lig med den betalingsevne, der kan beregnes for en skyldner med en nettoindkomst på det største beløb under lavindkomstgrænsen, eller det højere beløb, som ligger nærmest dette beløb, når lønindeholdelsesprocenten

er fastsat med et helt tal efter stk. 1, 2. pkt., jf. dog 3. pkt. Er skyldneren omfattet af stk. 7, anvendes ved beregningen af den lønindeholdelsesprocent, der skal anvendes på den A-indkomst, der ikke omfattes af § 17, det beløb, som ville skulle være lønindeholdt, hvis skyldnerens nettoindkomst havde været det største beløb under lavindkomstgrænsen, jf. § 11, stk. 1, 6. pkt., mens lønindeholdelsesprocenten, der skal anvendes på A-indkomsten omfattet af § 17, beregnes efter § 14, stk. 3, 3. pkt., idet lønindeholdelsesprocenten, der er beregnet for den anden A-indkomst, dog også skal anvendes på A-indkomsten omfattet af § 17, hvis den er lavere end den lønindeholdelsesprocent, der er beregnet for A-indkomsten omfattet af § 17. Lønindeholdelse iværksættes dog ikke, hvis en lønindeholdelse med 1 pct. vil føre til, at der hos skyldneren lønindeholdes 500 kr. eller mere. I forbindelse med vurderingen efter dette kapitel vurderer restancinddrivelsesmyndigheden samtidig, om der efter princippet om trangsbeneficiet, jf. retsplejelovens § 509, overlades skyldneren det nødvendige til opretholdelse af en beskeden levefod for skyldneren og dennes husstand ved en lønindeholdelse efter dette stykke.

§ 19. Nettoindkomsten opgøres separat for skyldneren og dennes ægtefælle, jf. dog § 29, stk. 2.

Stk. 2. Som indkomst medregnes alle indtægter, herunder indtægter omfattet af § 17, bortset fra:

- 1) Indtægter fra godtgørelser, forsikringssummer m.v., der kompenserer modtageren for en ikkeøkonomisk skade.
- 2) Børne- og ungeydelse, børnetilskud, børnebidrag, børnepension og andre indtægter, der vedrører husstandens børn.
- 3) Boligstøtte og andre boligydelse.

Stk. 3. Som indtægt medregnes endvidere:

- 1) Udbetalinger af skyldnerens pensionsordninger opgjort efter afgiftsberigtigelse i henhold til pensionsbeskatningslovens regler.
- 2) Udbetalinger af erstatning for tab af erhvervsevne, tab af forsørger og lignende.

Stk. 4. Nettoindkomsten udgør indtægten i stk. 2 og 3 med fradrag af:

- 1) Skat, arbejdsmarkedsbidrag, ATP-bidrag og bidrag til den obligatoriske pensionsordning.
- 2) Pensionsindbetalinger, der foretages af arbejdsgiveren.
- 3) Rimelige omkostninger ved erhvervlsen af indkomsten, herunder månedlige udgifter ud over 840 kr. til offentlig transport eller under særlige omstændigheder forventede og forudsete udgifter til løbende drift og vedligeholdelse af motorkøretøj.
- 4) Kontingent til arbejdsløshedskasse og fagforening.
- 5) Bidrag til efterlønssordning.
- 6) Et beløb svarende til kirkeskatten i bopælskommunen, når der betales et beløb, der svarer til eller overstiger kirkeskatten, til et anerkendt trossamfund. Betales et mindre beløb end kirkeskatten, fradrages alene dette mindre beløb. Fradrages kirkeskat efter nr. 1, kan der ikke fradrages yderligere beløb til trossamfund.

§ 20. Nettoboligudgiften udgør udgifter til lejebetaling, ydelser på prioritetsgæld, fællesudgifter vedrørende ejen-

dommen, ejendomsskat, ejendomsværdiskat, el, gas, vand, varme, renovation og lignende samt bygnings- og brandforsikring for skyldneren, dennes ægtefælle og husstandens hjemmeboende mindreårige børn med fradrag af boligstøtte og andre ydelser, der tilfalder husstanden i kraft af boligen. Der kan efter § 18, stk. 2, alene fradrages en rimelig nettoboligudgift.

§ 21. Udgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn kan kun fradrages efter § 18, stk. 2, hvis udgifterne efter stk. 3, nr. 1, 3 og 4, overstiger indtægterne efter stk. 2 (nettoudgiften). Udgiften efter stk. 3, nr. 2, kan altid fradrages.

Stk. 2. Som indtægt medregnes børne- og ungeydelse, børnetilskud, børnebidrag, børnepension og andre indtægter, der vedrører barnet og ikke hidrører fra barnets personlige formue eller selvstændige arbejdsindsats.

Stk. 3. Som udgifter medregnes:

- 1) Udgifter vedrørende pasning af barnet.
- 2) Rimelige udgifter, som en skyldner eller dennes ægtefælle har i forbindelse med et mindreårigt barns samvær med den anden forælder, hvor barnet ikke har folkeregisteradresse.
- 3) Udgifter til barnets særlige behov, jf. § 24, og barnets ganske særlige behov, jf. § 25.
- 4) Et rådighedsbeløb, der afhænger af barnets alder. Rådighedsbeløbet udgør 1.900 kr. om måneden for børn indtil det fyldte 2. år, 2.430 kr. om måneden for børn fra og med det fyldte 2. år og indtil det fyldte 7. år og 3.500 kr. om måneden for børn fra og med det fyldte 7. år og indtil det fyldte 18. år.

Stk. 4. Nettoudgiften opgøres separat for hvert barn.

§ 22. Som udgifter til samvær med børn medregnes rimelige udgifter, som en skyldner eller dennes ægtefælle har til samvær med et mindreårigt barn, som ikke har samme folkeregisteradresse som skyldneren.

Stk. 2. Er der fælles forældremyndighed over et barn, der opholder sig lige meget hos begge forældre, kan der hos den af forældrene, hvor barnet ikke er tilmeldt folkeregisteret, i stedet for udgifter til samvær efter § 18, stk. 2, fradrages et beløb, der efter en konkret vurdering udgør halvdelen eller mere af rådighedsbeløbet efter § 21, stk. 3, nr. 4.

§ 23. Som bidragsforpligtelser medregnes skyldnerens og dennes ægtefælles pligt til at betale børnebidrag og underholdsbidrag.

Stk. 2. Den del af børnebidraget, der kan fradrages efter § 18, stk. 2, kan ikke overstige størrelsen af det bidrag, der kan fastsættes i medfør af kapitel 2 i lov om børns forsørgelse.

Stk. 3. Den del af underholdsbidraget, der kan fradrages efter § 18, stk. 2, kan ikke overstige størrelsen af det bidrag, der kan fastsættes i medfør af kapitel 5 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

§ 24. Som udgifter til særlige behov kan medregnes nødvendige udgifter til medicin, behandlinger, transport m.v., der afholdes på grund af kronisk sygdom eller handicap hos skyldneren eller dennes ægtefælle. Det beløb, der kan

fradrages efter § 18, stk. 2, udgør den afholdte udgift fratrasket ydelser, erstatninger, tilskud m.v., der er ydet direkte til dækning af udgiften, og ydelser, godtgørelser m.v., der er af personlig karakter og må antages at skulle kompensere for en ikkeøkonomisk skade, hvis der er en åbenbar årsagssammenhæng mellem det forhold, der har udløst ydelsen, godtgørelsen m.v., og udgiften til medicin m.v.

§ 25. Rimelige udgifter til ganske særlige behov for skyldneren eller dennes husstand kan undtagelsesvist fradrages efter § 18, stk. 2, jf. dog § 21, stk. 1.

§ 26. Rådighedsbeløbet udgør 6.990 kr. om måneden. Har skyldneren en ægtefælle, forhøjes rådighedsbeløbet med 4.860 kr.

§ 27. Ydelser på gæld, som ægtefællen hæfter for, kan fradrages efter § 18, stk. 2, i det omfang afdragene størrelse ikke overstiger ægtefællens nettoindkomst, jf. § 19, med fradrag af halvdelen af udgifterne efter § 18, stk. 2, nr. 1-7. Gæld, der vedrører ægtefællens nuværende bolig og transportmiddel, kan ikke fradrages efter denne bestemmelse, hvis ydelsen herpå er godkendt ved opgørelse af udgift til rimelig bolig, jf. § 18, stk. 2, nr. 1, eller ved opgørelse af nettoindkomsten, jf. § 19, stk. 4, nr. 3.

§ 28. Ydelser på studiegæld, tilbagebetalingspligtige sociale ydelser og ydelser, der betales på afdragsordninger omfattet af § 2, stk. 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og afdragsordninger omfattet af § 11, eller som inddrives ved lønindeholdelse efter § 14, kan fradrages efter § 18, stk. 2. Ydelser på privat gæld, der vedrører erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509, kan endvidere fradrages efter § 18, stk. 2.

§ 29. Reglerne i dette kapitel om ægtefæller finder tilsvarende anvendelse på samlevende.

Stk. 2. Reglerne i dette kapitel finder kun anvendelse, når ægtefællerne har samme folkeregisteradresse og dermed kan anses for samlevende ved betalingsevnevurderingen. Er ægtefællerne ikke samlevende, opgøres nettoindkomsten separat for skyldner med fradrag af de omkostninger, jf. § 18, stk. 2, der kan henføres til skyldners folkeregisteradresse.

Kapitel 8

Eftergivelse og afskrivning

§ 30. Afdragsperioden i eftergivelsessager efter § 13, stk. 1-5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige udgør 5 år og påbegyndes den første i måneden, efter at eftergivelsesafgørelsen er blevet endelig. Når særlige forhold taler derfor, kan perioden være kortere eller længere.

Stk. 2. Har skyldneren, i perioden fra eftergivelsessagen bliver indledt, til eftergivelsesafgørelsen bliver truffet, opspar et beløb til fordel for kreditorerne, forkortes afdragsperiodens længde med det antal måneder, som beløbet dækker det månedlige afdrag efter stk. 1.

§ 31. Det månedlige afdrag fastsættes efter reglerne i kapitel 7, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I eftergivelsessager gælder i stedet for § 19, stk. 3, følgende: Som indtægt medregnes endvidere hvert år:

- 1) En forholdsmæssig del af skyldnerens pensionsordninger udbetalt som en sum efter afgiftsberigtigelse i henhold til pensionsbeskatningslovens regler, hvis pensionsordningen er eller inden afdragsperiodens udløb bliver udbetalt. Den forholdsmæssige del udgør i almindelighed 5/600 af den samlede sum for hver måned, der fra udbetalingstidspunktet er tilbage af afdragsperioden.
- 2) En forholdsmæssig del af en erstatning for tab af erhvervsevne, tab af forsørger og lignende, der er eller inden afdragsperiodens udløb bliver udbetalt i en sum. Den forholdsmæssige del opgøres som forholdet mellem den udbetalte sum og antallet af de år, som summen må antages at kompensere.

Stk. 3. I eftergivelsessager gælder i stedet for § 19, stk. 4, nr. 2, følgende: Pensionsindbetalinger, der foretages af arbejdsgiveren,

- 1) når pensionen er et obligatorisk led i ansættelsesforholdet, og
- 2) når der efter ansættelsesforholdets karakter, herunder ansættelsessted, branche m.v., er tale om sædvanlige indbetalinger.

§ 32. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan endeligt afskrive eller undlade at afbryde forældelsen af fordringer til det offentlige, inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger, hvis det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.

Stk. 2. Der skal ved vurderingen af, om der kan ske afskrivning, lægges vægt på, om skyldneren har betalingsevne, om skyldneren ejer aktiver, og om der er knyttet særlige inddrivelsesmidler til fordringen.

Kapitel 9

Omkostninger, som restanceinddrivelsesmyndigheden kan pålægge skyldneren at betale

Gebyrer

§ 33. For ekspedition af opgaver i forbindelse med inddrivelse af fordringer opkræver restanceinddrivelsesmyndigheden følgende gebyrer hos skyldner:

- 1) Udsendelse af erindringsskrivelse: 140 kr.
- 2) Iværksættelse af lønindeholdelse: 300 kr.
- 3) Tilsigelse til udlægsforretning: 450 kr.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden opkræver dog ikke gebyr efter stk. 1, nr. 2, hvis restanceinddrivelsesmyndigheden udsender varsel om en ny afgørelse om lønindeholdelse, jf. § 10, stk. 7, 1. og 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, senest 6 måneder efter at restanceinddrivelsesmyndigheden har truffet afgørelse om ophør af den tidligere lønindeholdelse.

Omkostninger ved brug af privat inkassator til udenretlig inddrivelse i udlandet

§ 34. Restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse om, at skyldneren skal betale restanceinddrivelsesmyndighedens rimelige omkostninger ved udenretlig inddrivelse i udlandet gennem en privat inkassator, som restanceinddrivelsesmyndigheden har antaget til at bistå med inddrivelsen i udlandet.

Stk. 2. Som rimelige omkostninger, der kan overvæltes på skyldneren i medfør af stk. 1, anses omkostninger, der vedrører den private inkassators relevante arbejde med eksempelvis søgning efter kontaktoplysninger om skyldneren, udsendelse af påkravsskrivelser, telefoninkasso, formidling af en afdragsordning med restanceinddrivelsesmyndigheden, udsendelse af erindringsskrivelse for manglende afdragsbetaling samt andre rimelige foranstaltninger, der udenretligt gennemføres med henblik på inddrivelsen i udlandet, herunder undersøgelse af, hvilke inden- og udenretlige inddrivelsesmuligheder der findes i det pågældende land og kan være relevante i forhold til skyldneren.

Stk. 3. Omkostningerne efter stk. 1 kan bestå af et grundbeløb og en provision beregnet af det beløb, hvis inddrivelse den private inkassator har bistået med, og udgifter og honorarer, som den private inkassator ifølge aftalen med restanceinddrivelsesmyndigheden kan kræve betalt.

Stk. 4. Overvæltning efter stk. 1 kan alene ske, hvis inddrivelsen er retmæssig og relevant. Inddrivelsen vil ikke være retmæssig, hvis fordringen ikke består, og vil ikke være relevant i følgende situationer:

- 1) Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden på tidspunktet for antagelsen af den private inkassator til den udenretlige inddrivelse hos skyldneren havde haft mulighed for at forestå inddrivelsen i Danmark og burde have indset denne mulighed.
- 2) Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af en bistanndsaf tale m.v. om inddrivelse havde haft mulighed for at anmode om bistand fra en kompetent myndighed i det pågældende land, medmindre det pågældende land enten generelt eller konkret har meddelt ikke at ville yde en sådan bistand eller ikke inden for en i bistanndsaf taltalen m.v. fastsat frist eller, hvis en sådan frist ikke er fastsat, en efter restanceinddrivelsesmyndighedens vurdering rimelig frist regnet fra bistanndanmodningens fremsættelse har bekræftet at ville yde bistand til inddrivelsen.
- 3) Hvis de foranstaltninger, der begrunder omkostningerne, åbenlyst ikke burde være gennemført af den private inkassator.

Stk. 5. Hvis fordringen består med et mindre beløb end det beløb, som restanceinddrivelsesmyndigheden lagde til grund ved antagelsen af den private inkassator, kan restanceinddrivelsesmyndigheden ud fra en konkret vurdering vælge, at overvæltning efter stk. 1 helt eller delvist skal undlades.

Kapitel 10

*Særlige regler om inddrivelse af visse bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger m.v.**Kapitlets anvendelsesområde m.v.*

§ 35. Dette kapitel finder anvendelse ved restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af idømte, vedtagne eller pålagte bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger, som det efter lovgivningen påhviler politiet at opkræve, samt idømte og vedtagne bøder, konfiskationsbeløb, sagsomkostninger m.v., som overtages til fuldbyrdelse i Danmark efter bestemmelser i

- 1) kriminallov for Grønland,
- 2) lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. og
- 3) lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Eftergivelse af bøder, offerbidrag og konfiskationsbeløb

§ 36. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om eftergivelse af offerbidrag samt bøde- og konfiskationsbeløb, bortset fra tvangsbøder. Ansøgning indgives til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Udstår skyldneren fængselsstraf eller forvaring i fængsel eller arresthus, indgives ansøgning om eftergivelse til fængslet eller arresthuset. Hvis skyldneren er udstationeret til eller anbragt i en af Kriminalforsorgens pensioner eller en institution m.v. uden for Kriminalforsorgen, indgives ansøgningen dog til den institution, hvorfra den dømte er udstationeret, eller til skyldnerens moderinstitution.

Stk. 3. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, afgiver indstilling til restanceinddrivelsesmyndigheden om, hvorvidt eftergivelse bør ske.

Opsættende virkning ved indgivelse af ansøgning om anketilladelse eller genoptagelse af straffesagen

§ 37. Indgiver skyldner ansøgning om anketilladelse, jf. retsplejelovens § 903, stk. 1, § 910 og § 932, stk. 1 og 2, orienterer politiet restanceinddrivelsesmyndigheden herom. Politiet afgiver samtidig indstilling til restanceinddrivelsesmyndigheden om, hvorvidt inddrivelsen bør udsættes eller standses.

Stk. 2. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden træffer afgørelse om, at inddrivelsen ikke udsættes eller standses, skal restanceinddrivelsesmyndigheden vejlede den dømte om adgangen til at indbringe spørgsmålet for landsrettens præsident, jf. retsplejelovens § 911, stk. 2 og 3, eller Højesteret, jf. retsplejelovens § 932, stk. 3. Tillades anke, skal fuldbyrdelsen udsættes (standses).

§ 38. Indgiver skyldner ansøgning om genoptagelse af straffesagen, orienterer politiet restanceinddrivelsesmyndigheden herom.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden udsætter eller standser fuldbyrdelsen, hvis Den Særlige Klageret bestemmer det, jf. retsplejelovens § 986, 1. pkt.

Kapitel 11

Oversendelse af sager til politiet med henblik på udståelse af bødeforvandlingsstraf

§ 39. Restanceinddrivelsesmyndigheden oversender sagen til politiet med henblik på afgørelse af, hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf for bøden, hvis

- 1) det ikke er muligt at inddrive en bøde helt eller delvist, og
- 2) skyldneren efter en konkret vurdering efter reglerne i kapitel 7 har betalingsevne.

Stk. 2. Oversendelse efter stk. 1 skal dog ikke ske, hvis

- 1) der ikke er hjemmel til fastsættelse af forvandlingsstraf for bøden, eller
- 2) forvandlingsstraffen er forældet.

§ 40. § 39 omfatter ikke tvangsbøder. Hvis påløbne tvangsbøder ikke straks betales eller inddrives, oversender restanceinddrivelsesmyndigheden sagen til politiet, med henblik på afgørelse af hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf for tvangsbøderne.

Kapitel 12

Behandlingen af klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser

§ 41. Klage over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v. og dækninger af fordringer, der ikke var omfattet af den inddrivelsesindsats, som det beløb, der blev anvendt til dækningen, stammer fra, skal indgives skriftligt til restanceinddrivelsesmyndigheden. Det samme skal en klage over Skatteforvaltningens afgørelser om modregning med fordringer under opkrævning, når modregningen gennemføres på baggrund af en beslutning, der træffes af restanceinddrivelsesmyndigheden. Klagen skal være modtaget i restanceinddrivelsesmyndigheden senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. For en klage over en dækning regnes fristen fra den dag, hvor klager har modtaget underretning om dækningen. Klagen kan dog uanset en overskridelse af klagefristen behandles, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Modtages en klage efter stk. 1 efter klagefristens udløb, sender restanceinddrivelsesmyndigheden straks klagen videre til Skatteankestyrelsen til afgørelse af, om særlige omstændigheder taler for, at klagen trods fristoverskridelsen behandles.

Stk. 3. Skatteankestyrelsen sender snarest muligt sin afgørelse efter stk. 2 til klageren med kopi til restanceinddrivelsesmyndigheden.

§ 42. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan på baggrund af en indgivet klage, jf. § 41, stk. 1, 1. og 2. pkt., træffe en ny afgørelse i sagen, hvorefter klager gives helt eller delvist medhold, eller helt eller delvist ophæve en dækning af en fordring. Afgørelsen eller ophævelsen af dækningen skal meddeles klager senest 14 dage efter, at sagen er fuldt oplyst for myndigheden.

Stk. 2. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden efter en fornyet vurdering ikke finder grundlag for at ændre afgørelsen eller dækningen, eller hvis restanceinddrivelsesmyn-

digheden kun finder grundlag for at give klager delvist medhold, og klager i den anledning fastholder klagen, videresender restanceinddrivelsesmyndigheden klagen til Skatteankestyrelsen sammen med en udtalelse om sagen.

Stk. 3. Det skal fremgå af udtalelsen, hvis der er punkter i den påklagede afgørelse eller dækning, der anses for urigtige, og begrundelsen herfor. Med udtalelsen skal følge i original eller kopi:

- 1) Klagen.
- 2) Den afgørelse eller oplysninger om den dækning, der klages over.
- 3) Dokumenter, som klageren har ønsket at anvende som bevis.

Stk. 4. Meddelelse om, at klagen fastholdes, jf. stk. 2, skal være modtaget af restanceinddrivelsesmyndigheden senest 1 måned efter, at klager har modtaget meddelelse om, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan give delvist medhold i klagen.

§ 43. Dette kapitel finder ikke anvendelse i de sager, som er omfattet af reglerne i kapitel 10, jf. bekendtgørelse om klageadgang i sager om eftergivelse af bøder, offerbidrag og konfiskationsbeløb, samt vedrørende indsigelser om kravets berettigelse, berettigelse af en afgørelse om lønindeholdelse eller om en gennemført modregning efter § 18 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kapitel 13

Andre bestemmelser

§ 44. Meddelelser, underretninger, erindringsskrivelser, tilsigelser og afgørelser m.v. afgivet eller truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden kan udstedes uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er i forbindelse med meddelelsen om en afgørelse eller beslutning om modregning ikke forpligtet til at oplyse skyldneren om, at der ved modregningen kan være sket en fravigelse af rækkefølgen for dækning af fordringer, eller at der efter modregningen vil kunne blive foretaget en ompostering af renter og hovedkrav, i tilfælde af at hovedstolen skal nedjusteres, eller at der i gældsopgørelsen kan være udækkede renter vedrørende hovedkravet, selv om hovedkravet er blevet dækket ved modregningen.

Stk. 3. Renter efter kildeskatteovens §§ 61, 62 A og 63 og den tidligere § 62 B samt selskabsskatteovens § 30 kan i meddelelser, underretninger, erindringsskrivelser, tilsigelser og afgørelser m.v. afgivet eller truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden beskrives med henvisning til den årsopgørelse eller forskudsopgørelse, hvorpå renten er opkrævet. Renter efter § 13, stk. 5, i lovekendtgørelse nr. 961 af 25. september 2008 om arbejdsmarkedsbidrag kan i meddelelser, underretninger, erindringsskrivelser, tilsigelser og afgørelser m.v. afgivet eller truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden beskrives med henvisning til arbejdsmarkedsbidragsopgørelsen.

Stk. 4. En fordring med tillæg af renter og gebyrer, der er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden uden særskilt angivelse af fordringen og dens renter og gebyrer, eller hvor restanceinddrivelsesmyndigheden har mistanke om en sådan manglende angivelse, kan af restanceinddrivelsesmyndigheden i meddelelser, underretninger, erindringsskrivelser, tilsigelser og afgørelser m.v. til skyldneren og andre beskrives, som den er modtaget, og uden særskilt angivelse af eller oplysning om de pågældende renter og gebyrer. Tilsvarende kan flere fordringer af samme type, der er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden som en samlet fordring uden særskilt angivelse af de enkelte fordringer, der er blevet samlet, eller hvor restanceinddrivelsesmyndigheden har mistanke om en sådan manglende angivelse, af restanceinddrivelsesmyndigheden i meddelelser, underretninger, erindringsskrivelser, tilsigelser og afgørelser m.v. til skyldneren og andre beskrives, som de er modtaget, og uden særskilt angivelse af, at fordringerne er eller kan være blevet samlet, eller af de enkelte fordringer, der er eller kan være blevet samlet.

§ 45. Beløbene fastsat i § 11, § 18, stk. 8, 4. pkt., § 19, stk. 4, nr. 3, § 21, stk. 3, nr. 4, og § 26 reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrullet tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding. Den årlige regulering sker første gang med virkning fra den 1. januar 2024. De regulerede beløb offentliggøres af restanceinddrivelsesmyndigheden.

§ 46. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan gennemføre modregning over for en samlevende ægtefælle, jf. § 12, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, i op til 6 uger, fra den overskydende skat efter kildeskatteovens § 62, stk. 3, eller § 62 A, stk. 3 eller 4, er udbetalingsmoden.

§ 47. Hvis automatisk modregning i en bestemt type af udbetaling ikke fuldt ud understøttes af et inddrivelsessystem, kan restanceinddrivelsesmyndigheden undlade at anvende en udbetaling af denne type til modregning i det pågældende system. Restanceinddrivelsesmyndigheden offentliggør kvartalsvist en liste over de udbetalings typer, for hvilke automatisk modregning fuldt ud understøttes af det enkelte inddrivelsessystem.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan beslutte, at der helt eller delvist ikke skal ske modregning i en udbetaling, selv om den er af en type, der er omfattet af den i stk. 1, 2. pkt., nævnte liste, hvis modregningen ikke kan gennemføres uden manuel sagsbehandling, og det under hensyntagen til tilrettelæggelsen af restanceinddrivelsesmyndighedens drift, udbetalingsfristen, fordringernes beløb eller kompleksiteten af den nødvendige sagsbehandling findes hensigtsmæssigt.

Kapitel 14

Særlige regler for paralleldrifftsperiode fra den 1. april 2017

§ 48. I paralleldrifftsperioden fra den 1. april 2017, hvor fordringer er registreret til inddrivelse i systemerne DMI og SAP38 og i det nye inddrivelsessystem, PSRM, gælder følgende regler i forhold til dækning af fordringer:

- 1) § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige om dækningsrækkefølge finder anvendelse på hvert system for sig, jf. dog nr. 2, 2. pkt.
- 2) Restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelsesindsats over for en skyldner, herunder afdragsordning, lønindeholdelse, udlæg, modregning eller erindringsskrivelse, kan foretages i hvert system for sig og omfatte fordringer, der alene er registreret i det enkelte system og lovligt kan inddrives. Hvis en inddrivelsesindsats omfatter fordringer i flere systemer, gælder dækningsrækkefølgen i § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog ved anvendelse af et beløb, der modtages i forbindelse med inddrivelsen, eller som opstår, herunder ved nedskrivning eller tilbagekaldelse af en allerede helt eller delvist dækket fordring, anvende beløbet til dækning af fordringer først i ét system, uanset at beløbet stammer fra en inddrivelsesindsats, der omfattede fordringer i flere systemer. Modregning kan foretages via et andet system end det system, hvor fordringerne er registreret. Hvis et beløb omfattet af 3. pkt. er modtaget eller opstår i PSRM og stammer fra en frivillig indbetaling eller en inddrivelsesindsats, som alene omfatter fordringer i PSRM, kan beløbet efter dækning eller eventuel gendækning i PSRM, jf. § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, udbetales eller anvendes til modregning med fordringer i DMI, hvis det efter gældende regler er muligt. Hvis et beløb omfattet af 3. pkt. er modtaget eller opstår i DMI og stammer fra en frivillig indbetaling eller en inddrivelsesindsats, som alene omfatter fordringer i DMI, kan beløbet anvendes til modregning i DMI via den i § 49, nr. 1, nævnte korrektionspulje eller udbetales. Hvis der efter modregning i medfør af 8. pkt. er et overskydende beløb, kan restanceinddrivelsesmyndigheden vælge, om beløbet skal udbetales eller anvendes til modregning med fordringer i flere systemer. Modtager restanceinddrivelsesmyndigheden et overskydende beløb fra fordringshaver, fordi fordringshaver ved modregning, jf. § 7, stk. 1 nr. 1 og 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, har dækket en fordring, som har vist sig helt eller delvist ikke at bestå, kan beløbet udbetales eller anvendes af restanceinddrivelsesmyndigheden til modregning. Var den fordring, som har vist sig helt eller delvist ikke at bestå, registreret i DMI, kan modregning ske først med fordringer i DMI i medfør af § 18 j, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, og herefter udbetales det overskydende beløb, eller det anvendes til modregning med fordringer i PSRM.
- 3) En frivillig indbetaling anvendes til at dække fordringer i det system, hvor den er modtaget. Hvis en frivillig

indbetaling ikke er modtaget i et bestemt system, anvendes beløbet til at dække fordringer i DMI, og eventuelle overskydende beløb anvendes til dækning af fordringer i PSRM.

- 4) Hvis en frivillig indbetaling eller en indsatsspecifik dækning resulterer i et overskydende beløb i et system, og det er forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at overføre beløbet til et andet system, kan restanceinddrivelsesmyndigheden vælge at udbetale beløbet til skyldner.

§ 49. I paralleldrifftsperioden fra den 1. april 2017 gælder bekendtgørelsens §§ 4-7 og § 8, stk. 3, samt § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige ikke for systemerne DMI og SAP38, jf. dog stk. 2 og § 48, nr. 2. For fordringer i DMI gælder i stedet følgende særlige regler:

- 1) Opstår der i forbindelse med inddrivelsen af en fordring, der er registreret i DMI, et overskydende beløb, herunder ved nedskrivning eller annullation af overdragelsen af en allerede helt eller delvis dækket fordring, overføres det overskydende beløb til en korrektionspulje. Beløbet i korrektionspuljen udlignes senest ved udløbet af hver kalendermåned ved modregning med fordringer, der er under inddrivelse i DMI, eller fordringer under opkrævning, hvis det efter gældende regler er muligt. Er beløbet i korrektionspuljen under 50 kr., udlignes dog kun én gang om året. Hvis der efter modregning i medfør af 2. pkt. fortsat er et overskydende beløb, kan restanceinddrivelsesmyndigheden vælge, om beløbet skal udbetales eller anvendes til modregning med fordringer i andre systemer.
- 2) En fordring anses for modtaget, den dag fordringen registreres i modtagelsessystemet for DMI.
- 3) Ved den indbyrdes dækning af renter dækkes først renter påløbet under opkrævningen. Disse dækkes i den rækkefølge, hvori de er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den først modtagne rente dækkes først. Dernæst dækkes renter påløbet under inddrivelsen, således at den først påløbne rente dækkes først.
- 4) Ved samtidig oversendelse af flere fordringer vedrørende samme skyldner og inden for samme kategori, jf. § 4, stk. 1, nr. 1-3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, dækkes fordringerne i den rækkefølge, hvori de registreres i DMI.
- 5) Hvis et pengeinstitut afviser at honorere en betaling, der er anvendt til helt eller delvist at dække en fordring, ophæves dækningen af fordringen, og senere dækninger fastholdes.
- 6) Opskrivning af en fordring sker ved opjustering af fordragens størrelse med virkning fra opjusteringens registrering i DMI. Hvis den fordring, der opskrives, er blevet dækket helt eller nedskrevet helt, får opskrivningsbeløbet den plads i dækningsrækkefølgen, som den opskrevne fordring ville have haft, hvis den ikke var dækket helt eller nedskrevet helt. Renten efter § 9, stk. 1, tilskrives opjusteringsbeløbet fra den 1. i måneden efter opjusteringen hos restanceinddrivelsesmyndighe-

den. Det gælder dog ikke, hvis opjusteringen skyldes en nedskrivning, som er annulleret af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver fordringen, fordi fordringen ved en fejltagelse blev anset for at være dækket, mens den var under inddrivelse. I dette tilfælde tilskrives renten opjusteringsbeløbet fra nedskrivningens virkningstidspunkt. Renter af opjusteringsbeløbet dækkes inden den fordring, der opskrives.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan beslutte, at § 4, stk. 2, skal finde anvendelse for visse fordringer, der overdrages til DMI. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan yderligere beslutte, at § 4, stk. 2, skal finde anvendelse ved opskrivning af en fordring omfattet af beslutningen i 1. pkt., dog således at det opskrevne beløb først anses for at være modtaget, når opjusteringen er registreret i DMI, jf. stk. 1, nr. 6.

Kapitel 15

Restanceinddrivelsesmyndighedens vurderinger af retskraft og datafejl hos fordringer, der er under inddrivelse eller er under opkrævning og forudsættes dækket ved modregning, fravigelse af dækningsrækkefølgen som følge af disse vurderinger samt forrentning af sådanne fordringer, der er under inddrivelse

§ 50. Ved restanceinddrivelsesmyndighedens opgave med at afklare, om fordringer, der er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, og fordringer, der er under opkrævning og i medfør af § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsættes dækket ved modregning, og renter, gebyrer og andre omkostninger vedrørende disse fordringer er retskraftige og uden datafejl, finder § 4 og § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige ikke anvendelse på rækkefølgen for vurderingerne.

Stk. 2. Når restanceinddrivelsesmyndigheden retskraftvurderer fordringer vedrørende skyldneren, og fordringerne ikke er berørt af mistanke om datafejl, jf. stk. 3, retskraftvurderes først bøder, dernæst private krav på underholdsbidrag og endelig andre fordringer. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan dog vælge at fravige rækkefølgen efter 1. pkt., hvis særlige omstændigheder taler derfor. Retskraftvurderingerne foretages derudover således, at det i henhold til den anslåede kursværdi størst mulige beløb i forhold til den anvendte tid søges retskraftvurderet. For bøder gennemføres retskraftvurderingen dog så vidt muligt inden udløbet af forældelsesfristen for bødens forvandlingsstraf.

Stk. 3. Ved mistanke om datafejl, der kan have betydning for inddrivelse, modregning eller dækning, vurderes fordringerne i den rækkefølge, som af restanceinddrivelsesmyndigheden skønnes hensigtsmæssig. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ved vurderingen af, hvilken rækkefølge der er hensigtsmæssig, bl.a. tage hensyn til fordringernes beløb, fejls karakter, undersøgelseskompleksitet og mulighederne for at opnå betaling.

Stk. 4. Ved modtagelsen af en betaling anvendes beløbet til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl, i overensstemmelse med § 4 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Er der herefter et beløb

i overskud, og har skyldneren hos restanceinddrivelsesmyndigheden anden gæld med tvivlsom retskraft eller mistanke om datafejl under inddrivelse, vurderer og dækker restanceinddrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i stk. 2 og 3 så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog vurderes sidst, jf. stk. 6, 1. pkt. Er den anden gæld, jf. 2. pkt., registreret i DMI, gælder dog § 18 j, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fravige den i 1. pkt. nævnte rækkefølge, hvis det efter restanceinddrivelsesmyndighedens vurdering vil forsinke anvendelsen af det overskydende beløb til dækning af skyldnerens øvrige gæld under inddrivelse. I så fald kan restanceinddrivelsesmyndigheden vurdere og dække de fordringer, der vurderes hurtigst at kunne anvendes til en dækning med det overskydende beløb.

Stk. 5. I forbindelse med en modregning og i forbindelse med anvendelse af et overskydende beløb, jf. § 4, stk. 5, og § 10, stk. 9, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og bekendtgørelsens § 7, stk. 4 og 5, kan rækkefølgen, der efter § 7, stk. 1 og 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige eller efter regler i anden lovgivning skal anvendes ved dækning af fordringer, og rækkefølgen for vurderinger, jf. bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, fraviges, så beløbet først anvendes til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl. Er der herefter et beløb i overskud, og har skyldneren anden gæld med tvivlsom retskraft eller mistanke om datafejl, som i § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsættes dækket ved modregning, vurderer og dækker restanceinddrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog vurderes sidst, jf. stk. 6, 1. pkt. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fravige denne rækkefølge for vurderingerne eller beslutte, at der helt eller delvist ikke skal ske modregning i udbetalingen, hvis det under hensyntagen til tilrettelæggelsen af restanceinddrivelsesmyndighedens drift, udbetalingsfristen, fordringernes beløb, fejls karakter eller undersøgelseskompleksitet findes hensigtsmæssigt.

Stk. 6. Renter og lignende ydelser, der omfattes af forældelseslovens § 23, stk. 2, vurderes alene, hvis den fordring, de vedrører, er retskraftig og uden datafejl. En vurdering af renter og lignende ydelser, jf. 1. pkt., finder ikke sted, hvis de afskrives efter § 16, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, fordi det vil være forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at foretage en vurdering af dem.

§ 51. For en fordring, der den 1. november 2024 eller senere er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden og omfattes af § 5, stk. 1, 1.-4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, indtræder en rentefritagelse efter den nævnte lovs § 5, stk. 1, 5. pkt., fra og med den 1. i den anden måned efter den dag, hvor restanceinddrivelsesmyndigheden har registreret kendskab til eller mistanke om datafejl, der er til hinder for inddrivelse, eller tvivl om retskraften, hvis der også denne 1. dag i den anden måned er re-

gistreret et sådant kendskab eller tvivl om retskraften. Rentefritagelsen gælder indtil det tidspunkt, der følger af stk. 3.

Stk. 2. For fordringer, hvor den i stk. 1 nævnte registrering er foretaget inden den 1. november 2024, kan rentefritagelsen efter stk. 1 tidligst indtræde den 1. november 2024. For fordringer omfattet af 1. pkt. indtræder rentefritagelsen den 1. november 2024, hvis fordringen har den i stk. 1 nævnte registrering denne dag og den 30. september 2024.

Stk. 3. Skyldneren skal så vidt muligt af restanceinddrivelsesmyndigheden varsles om, at rentefritagelsen efter stk. 1 ophører. Rentefritagelsen ophører, når der er gået 14 dage fra datoen for varslat. Et det ikke muligt at sende et varsel til skyldneren, ophører rentefritagelsen, når der er gået 14 dage fra restanceinddrivelsesmyndighedens beslutning om ophøret. Et varsel eller en beslutning om ophør af rentefritagelsen kan tidligst sendes eller træffes, den 1. i den anden måned efter at den i stk. 1 nævnte registrering ikke længere foreligger.

Stk. 4. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ved beslutningen om, hvornår skyldneren skal varsles eller beslutning skal træffes om ophør af rentefritagelsen, jf. stk. 3, tage hensyn til bl.a. størrelsen på den eller de fordringer, som rentefritagelsen efter stk. 1 skal ophøre for. Varsel eller beslutning om ophør af rentefritagelsen, jf. stk. 3, kan bl.a. undlades, når størrelsen på den eller de fordringer, som rentefritagelsen efter stk. 1 skal ophøre for, er under 200 kr. Et varsel eller en beslutning skal dog sendes eller træffes mindst én gang om året.

Stk. 5. Restanceinddrivelsesmyndigheden opkræver ikke gebyr hos skyldneren ved varsling af eller beslutning om ophør af rentefritagelse, jf. stk. 3.

§ 52. Opskrives en fordring, der er nedskrevet til nul, omfattes fordringen af en rentefritagelse efter § 5, stk. 1,

5. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvis fordringen på det tidspunkt, hvor den blev nedskrevet, var omfattet af rentefritagelsen.

Stk. 2. Foreligger en registrering som anført i § 51, stk. 1, ikke længere for en til nul nedskrevet fordring, når en opskrivning af fordringen modtages til inddrivelse, kan varsel eller beslutning efter § 51, stk. 2, tidligst sendes eller træffes, når opskrivningen af fordringen er modtaget til inddrivelse.

Stk. 3. Opskrives en fordring, der er nedskrevet til nul, og var fordringen ikke omfattet af en rentefritagelse efter § 5, stk. 1, 5. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, da den blev nedskrevet, indtræder en rentefritagelse efter den nævnte lovs § 5, stk. 1, 5. pkt., fra og med den 1. i den anden måned efter den dag, hvor restanceinddrivelsesmyndigheden modtog opskrivningen, hvis der både ved modtagelsen af opskrivningen af fordringen og den 1. i den anden måned efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden er registreret kendskab til eller mistanke om datafejl, der er til hinder for inddrivelse, eller tvivl om retskraften.

Kapitel 16

Ikrafttræden m.v.

§ 53. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. november 2024.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1052 af 18. september 2024 om inddrivelse af gæld til det offentlige ophæves.

Stk. 3. § 14, stk. 8, finder ikke anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse truffet inden den 1. oktober 2023.

Skatteministeriet, den 25. oktober 2024

RASMUS STOKLUND

/ Annemette Ottosen